

ПРОФЕСІЙНА ГОТОВНІСТЬ ВИХОВАТЕЛЯ – ЯК СКЛАДОВА ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ ОСВІТНЬО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ ДНЗ

Таким чином, музичні рефлексії надзвичайно збагатили поетичні артерії визнаних світом англійських майстрів слова як на рівні сюжету, фонетики, синтаксису, емоційного стану, ритміки й стилістичного забарвлення слів, так і на рівні композиції, асоціативних зв'язків з музичним контекстом та поглиблення змісту в цілому.

1. *Ивашева В.В. Английская литература. XX век. – М.: Просвещение, 1967. – 476 с.*

2. *Копиленко М.Л. Музыка в англійському романі першої третини століття // Література Англії. XX століття: навч. посібник / К.О. Шахова, Н.Ю. Жлуктенко, С.Д. Павличко та ін. – К.: Либідь, 1993. – С. 28– 46.*

3. *Теорія літератури: підручник/ За наук. ред. О. Галича. – К.: Либідь, 2001.– 444 с.*

4. *Хаксли О. Контрапункт: Роман; Новеллы. – Л.: Лениздат, 1990. – 605 с.*

Стаття надійшла до редакції 02.10.2009

УДК 373.2

Леся Куземко, викладач
кафедри педагогіки і психології дошкільної освіти та родинного виховання
Київського міського університету
імені Б.Д. Грінченка

ПРОФЕСІЙНА ГОТОВНІСТЬ ВИХОВАТЕЛЯ – ЯК СКЛАДОВА ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ ОСВІТНЬО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ ДНЗ

У статті розкрито проблему підготовки дошкільних фахівців до впровадження індивідуального підходу в роботу з дітьми дошкільного віку.

Ключові слова: індивідуальний підхід, індивідуалізація освітньо-виховного процесу, професійні якості, розвиток особистості дитини.

Актуальність. Головне завдання дошкільної освіти на сучасному рівні розвитку цивілізації – не стільки дати дитині систему галузевих знань, скільки в доступній формі розкрити перед нею науку життя – сформувані практичні й життєво необхідні вміння, навчитись орієнтуватись у нових умовах життя, знаходити своє місце серед інших, відчувати межу припустимої поведінки. Вирішення цього завдання залежить від того, хто працює з маленькою дитиною. Орієнтація педагогів дошкільної освіти на доцільність і незворотність упровадження в практику особистісної моделі дошкільної освіти, їх оснащення знаннями сучасних вітчизняних та зарубіжних технологій, посилення уваги до експериментування та педагогічної творчості – важливе завдання сьогодення.

Постановка проблеми. У сучасних соціально-економічних умовах Української держави особливого значення набуває формування в майбутніх вихователів дошкільних закладів особистісно-професійних якостей, оволодіння ними методикою здійснення індивідуального підходу до дітей, розвиток

творчого мислення, професійних здібностей для прийняття ефективних рішень у складних педагогічних ситуаціях. Випускники педагогічних навчальних закладів у професійній діяльності мають поєднувати якості вихователя, організатора, методиста, психолога, здатного формувати соціальну компетентність своїх вихованців, розвивати їх пізнавальну активність, збагачувати їх життєвий досвід. Аналіз соціально-психологічних, педагогічних та психологічних досліджень показує, що питання формування творчого типу особистості педагога, його професійної підготовки й розвитку творчості розкрито в низці педагогічних праць (Ю. Бабанського, Ф. Гोनобліна, Ю. Колоткіна, Н. Кузьміна, А. Маркова, Л. Митіна, В. Семиченко, Г. Сухобської). Професійна діяльність вихователя дошкільного закладу загалом є менш вивченою, ніж діяльність вчителя. У цьому плані інтерес для нас становлять праці Н. Кузьміна, Е. Панько, І. Бега, О. Кононко, К. Крутій, В. Кузьменко та ін. Разом із цим зазначаємо, що проблема підготовки педагогів-дошкільників до реалізації індивідуального підходу роботи з дітьми є мало дослідженою.

ПРОФЕСІЙНА ГОТОВНІСТЬ ВИХОВАТЕЛЯ – ЯК СКЛADOVA ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ ОСВІТНЬО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ ДНЗ

Перед вищими навчальними закладами стоїть завдання підготувати фахівця здатного враховувати в професійній діяльності індивідуальні особливості дошкільнят, визначати та простежувати динаміку їх розвитку, знати про інтереси, почуття, волю, світогляд малюків, розв'язувати проблему формування дошкільника як активного діяча, творчої особистості.

Мстою статті є висвітлення проблем підготовки дошкільних фахівців до впровадження індивідуального підходу в роботу з дітьми дошкільного віку.

Основна частина. Виховний процес є спільною діяльністю дорослого і дитини, в якому дитина не є звичайним об'єктом педагогічного впливу й не просто накопичує знання. Сьогодні виховання й навчання дітей дошкільного віку, повинно ґрунтуватися на основі допомоги вияву внутрішніх сил кожного, а не на простій передачі набутих раніше знань. Дорослий відповідає за розвиток особистості, керуючи й забезпечуючи його, створюючи умови для вільної діяльності дитини. Виховна функція дорослих полягає в усілякому сприянні самосвідомості й самостановленню дитини як вільної істоти.

Успішне розв'язання завдань щодо формування фундаменту особистісної культури в кожної дитини залежить від умінь педагога здійснювати індивідуальний підхід. Це найважливіша умова всієї системи дошкільного виховання. Вимога індивідуального підходу впливає з об'єктивної реальності – відмінності дитячих здібностей і схильностей, чутливості дошкільників до впливів оточуючого світу, пізнавальної активності тощо.

Виникає питання, чи готові випускники вищих навчальних закладів, майбутні фахівці дошкільної освіти, до вирішення завдань, що стоять перед дошкільцями сьогодні?

Для пошуку відповіді на це питання, нами було проведено опитування студентів спеціальності "Дошкільна освіта", освітньо-кваліфікаційного рівня "спеціаліст" Інституту дошкільної, початкової й мистецької освіти КМПУ ім. Б.Д. Грінченка. В опитуванні взяли участь 23 особи.

Виявилось, що переважна більшість студентів погано уявляє які саме індивідуальні особливості слід враховувати в роботі з дітьми – серед названих найчастіше зустрічаються: вік, особливості фізичного та розумового розвитку, здібності, характер. Лише троє студентів визначили, що важливим чинником індивідуального розвитку дитини є умови сімейного виховання, а врахування статевої належності – п'ятеро. Такі особливості особистісного розвитку як

самосвідомість, емоційно-вольовий, морально-етичний розвиток, розвиток різних видів діяльності (ігрової, комунікативної, трудової) взагалі не названі. При цьому, всі студенти відзначили важливість застосування індивідуального підходу в роботі з дітьми й бажання працювати з урахуванням особливостей кожної конкретної дитини.

Це свідчить про те, що в програми підготовки дошкільних фахівців слід вводити спецкурси, навчальні дисципліни, які б збагачували й поглиблювали знання і вміння студентів щодо реалізації індивідуального підходу в роботі з дошкільниками, навчали виявляти індивідуальні особливості дітей, аналізувати результати, створювати індивідуальні програми розвитку та організовувати предметно-ігрове середовище в дошкільних навчальних закладах.

Як зазначає В.У. Кузьменко, здійснення індивідуального підходу є важливим для самого педагога. Адже той, хто турбується про свою педагогічну майстерність, кого хвилює майбутнє, хто працює над собою, той обов'язково буде поширювати свій педагогічний арсенал, відмовлятися від уніфікованої роботи. Набуття досвіду спілкування з кожною дитиною, підбір індивідуалізованих навчальних завдань, створення різноманітного середовища, пошук та використання своєрідних педагогічних методів та прийомів приводить до покращення якості роботи педагога, визнання серед батьків та інших вихователів, творчого зростання [2, 4].

У ході опитування студентам запропонували відповісти на питання: "Чи готові Ви до індивідуальної роботи з дітьми в дошкільних закладах? Якщо "ні", то пояснити причини". Відповіді розподілилися відповідним чином – стверджувальну відповідь дали 12 осіб, одинадцять осіб відповіли що не готові з ряду причин: не мають достатньо знань – 2 особи, не достатньо практичних вмінь – 5 осіб, 4 студенти зазначили, що не впевнені в можливості реалізації індивідуального підходу взагалі, через велику наповнюваність груп дітей у дошкільних закладах і низьке матеріальне забезпечення навчально-виховного процесу. На жаль, вони мають рацію, адже не всі педагоги використовують повною мірою можливості індивідуалізованого навчання.

Успішність індивідуальної роботи з дошкільниками значною мірою визначається особистим ставленням вихователів до інновацій, їхньою теоретико-методологічною та технологічною підготовленістю. Реалізація індивідуального підходу залежить від особистісних якостей педагога, його власної педагогічної позиції, культурного та освітнього рівня, від його бажання

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ МАЙБУТНІХ МАРКЕТОЛОГІВ НА ОСНОВІ ІННОВАЦІЙНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ

пізнати дитину в її неповторності. На цьому наголошував В.О. Сухомлинський: “Виховання – це насамперед людинознавство. Без знання дитини, її розумового розвитку, мислення, інтересів, уподобань, здібностей, задатків, нахилів – немає виховання” [2, 6].

С. Ладивір у статті “Увагу кожній дитині. Умови успішної реалізації індивідуального підходу”, аналізуючи практичну роботу вихователів у цьому напрямку й показуючи типові труднощі, з якими вони стикаються, вбачає одну з поширених помилок у поверховому ознайомленні з розробками й рекомендаціями науковців і методичних служб [3, 19]. Це спричинено недостатніми знаннями і вміннями молодих фахівців, відсутністю відповідних навчальних курсів, методичної літератури.

Про малу кількість відповідної методичної літератури, яка б допомагала вихователям дошкільних закладів у підвищенні власного фахового рівня щодо індивідуальної роботи з дітьми, вказують і відповіді опитаних студентів. Тринадцять з яких, причиною низького рівня обізнаності в проблемі реалізації індивідуального підходу з дошкільниками, вбачають у відсутності доступної відповідної інформації як у друкованих виданнях, так і в мережі Інтернет. Переважна більшість доступної інформації спрямована,

переважно, на висвітлення важливості індивідуального підходу, а не на методичних вказівках щодо її впровадження.

Висновок. Результати дослідження показали, що майбутні вихователі розуміють важливість впровадження індивідуального підходу в роботу з дітьми дошкільного віку й мають бажання працювати з урахуванням особливостей кожної конкретної дитини.

Також слід зазначити, що проблема підготовки майбутніх вихователів до реалізації індивідуального підходу є актуальною й потребує ґрунтовного дослідження з метою розробки методичних матеріалів для впровадження їх в освітній процес вищих навчальних закладів.

1. Коментар до Базового компонента дошкільної освіти в Україні: наук.-метод, посіб. / Наук. ред. О.Л. Кононко. – К.: Ред. журн. “Дошкільне виховання”, 2003. – 243 с.

2. Кузьменко В. Індивідуалізація виховання і навчання в дошкільних закладах [методичні рекомендації для дошкільних працівників] / Віра Кузьменко. – К.: КМПУВ імені Б.Грінченка, 2002. – 44 с.

3. Литвин Л. Увага до особистості дитини // Дошкільне виховання. – 2001. – №5. – С. 18 – 19.

Стаття надійшла до редакції 17.07.2009

УДК 378.124

Інна Ромащенко, викладач кафедри іноземних мов
Академії муніципального управління,
м. Київ

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ МАЙБУТНІХ МАРКЕТОЛОГІВ НА ОСНОВІ ІННОВАЦІЙНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ

У статті розкривається актуальна проблема дослідження професійних компетенцій у майбутніх маркетологів на основі інноваційних технологій у процесі навчання студентів ВНЗ економічних факультетів та ініціативного спілкування, що в кінцевому наслідку сприятиме високому рівню фахової підготовки на ринок праці в сучасних умовах.

Ключові слова: маркетинг, холістичний маркетинг, інформаційні технології, цілісний маркетинг.

Постановка проблеми. Розвиток освіти й науки в Україні невід’ємно пов’язаний з історією та розвитком української нації та держави. Формування української нації відбувалося в широкому контексті національних процесів, в яких простежуються як інтелектуальні аспекти, так і гальмівні процеси, що відбулося на національному

розвитку освіти та якості управління нею, професійній підготовці спеціалістів на основі сучасних основ економіки, маркетингу, менеджменту, інтелектуальної власності та інших фахових дисциплін, що формують високий рівень професійних компетенцій, як відзначає М. Вачевський [5, 24].